

for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der jo selv betegnede sig som Kritiker i Mod-sætning til andre, som det ærede Medlem mente var Lyrikere og mere fantasifulde, sige, at naar det ærede Medlem betegner Tallet 30 Mill. Kr. som et Foster af fri Fantasi, maa dette være møntet paa mig, siden det var mig, der havde nævnt dette Tal. Jeg tror, at Fantasien i dette Til-fælde er paa det ærede Medlems Side. Jeg har i hvert Fald staaet overfor den Realitet, at der var Tale om at indføre 1 Mill. Rummeter Brænde fra Sverige à 30 Kr. Saa vidt jeg ved, vilde det blive 30 Mill. Kr. Det er ingenlunde Fantasi, men en meget ubehagelig Realitet, som jeg har staaet overfor. Det ærede Medlem mente ikke, man skulde stille for store Forventninger i Retning af Brændselsnødens Afhjælpning ved dette Lovforslag, men det er der heller ingen, der har udtalt, saa vidt mig bekendt. Naar det ærede Medlem haaber, at Krigen snart faar Ende, deler jeg naturligvis dette Haab, men jeg tror ingenlunde, at vi derfor snart kommer ned paa billige Priser paa Brændsel, i hvert Fald ikke saa billige, som det ærede Medlem mente.

Gunnar Fog-Petersen: Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at der samtidig med, at Forarbejderne sættes i Gang, og der derved skaffes Arbejde til en Del arbejdsløse, ogsaa kan skaffes forøget Brændselsproduktion fra Kanterne af Vildmoserne, at der altsaa skaffes baade mere Brændsel og mere Arbejde. Der skæres allerede Tørv i stor Stil i begge Moserne, næsten hele Vejen rundt, og naar Staten støtter, navnlig i Henseende til Fremskaffelse af Arbejdsboliger og Transport, er der ikke Tvivl om, at dette Arbejde, navnlig i Vildmoserne, kan øges meget betydeligt allerede i indeværende Aar. Det ærede Medlem nævnede, at man kunde paabegynde Forarbejderne og saa maaske senere overtage Moserne. Den højtærede Landbrugsminister var inde derpaa. Jeg vil gerne give min Tilslutning til, hvad Ministeren der udtalte. Jeg tror, det vilde være det værste, man kunde gøre, om man fulgte det ærede Medlems Forslag, thi selvfølgelig vilde derved Statens Omkostninger ved at overtage Moserne senere blive meget betydeligt forøget. Hvad Statens Overtagelse af Moserne angaar, er det maaske — som Ministeren sagde — ikke saa væsentligt, om det siges i selve Lovforslaget,

at Ejendomsskylden skal lægges til Grund ved Vurderingen, for jeg tror, at man ved Vurderingen ikke kommer udenom den, og jeg tror, at hvis man vil naa til en mindelig Overenskomst, hvad alle Parter vel vil være interesserede i, vil Ejerne af disse Moser være vel tilfredse, hvis Ejendoms-skylden lægges til Grund. Thi som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds udtrykte sig under Finanslovbehandlingen i Aar, har Jordarter, Kalksten, Kridt, Ler eller Tørv ingen Værdi i sig selv, men kun Værdi, naar der sættes Arbejde ind paa dem, og som det ærede Medlem sagde ved samme Lejlighed, havde han, naar Folk havde henvendt sig til ham om Cementindustri, sagt: Naar man vil drive Cementindustri, skal man have Materialet gratis. Det, som ligger i disse Moser, har ingen Værdi, og som Landbrugsjord har Moserne heller ingen Værdi, før der er foretaget de grundlæggende Arbejder, som Staten her vil foranstalte. Hvis man skal foretage Vurdering efter den Maade, hvorpaa man almindelig vurderer ved Ekspropriation, vil man altsaa let kunne komme til det Resultat, at Værdien ansættes under Ejendomsskyld-værdien, saa jeg tror, at Ejerne ved mindelig Overenskomst vil være veltiltente med, at den lægges til Grund. Jeg haaber, at det i Udvalget skal lykkes at opnaa Enighed om dette — som jeg begyndte med at karakterisere som Lovforslagets Kærne —, at Staten overtager disse Arealer; de vil kunne overtages til saa lave Priser, at Staten meget vel vil kunne faa sine Udgifter dækket, naar Kultiveringsarbejderne sættes i Gang. Det er ikke noget saa usikkert, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) vil gøre det til; Planerne er ikke udarbejdede i Enkeltheder, men selve Planen er ikke usikker. Man kan begynde, som der er begyndt, i Kanterne af Mosen og arbejde sig ind efterhaanden, thi, som jeg sagde — og deri gav det ærede Medlem mig ogsaa Tilslutning —, hvis det skulde vise sig, at Tørvfabrikationen ikke kunde betale sig, kan Moserne kultiveres alligevel. Jeg vil meget advare imod, at man betragter hele dette store og vigtige Spørgsmaal som noget i Retning af en Lygtemand, og jeg haaber, det vil blive muligt at samle et Flertal i begge Ting for en Gennemførelse af Lovforslaget. Der er ganske vist og har stadig været Lygtemænd i de store Moser, og de vil vedblive at være der en Tid endnu, men dem behøver vi ikke at rende efter, vi kan godt